

Валерій Пацкан

доктор юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного,
фінансового та інформаційного права
ДВНЗ «Ужгородський національний
університет»

**ЄВРОПЕЙСЬКИЙ БАНКІВСЬКИЙ СОЮЗ:
ЗНАЧЕННЯ ЄДИНОГО НАГЛЯДОВОГО МЕХАНІЗМУ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРАГНЕНЬ УКРАЇНИ**

Стаття присвячена аналізу структури та функціонування Європейського банківського союзу, зокрема єдиного наглядового механізму під керівництвом Європейського центрального банку. У роботі досліджено правові засади та практичні аспекти здійснення банківського нагляду в ЄС, механізми співпраці між ЄЦБ та національними компетентними органами, а також можливості поширення наглядових повноважень на країни поза межами євросони. Особлива увага приділяється значенню досвіду Банківського союзу ЄС для України в контексті її євроінтеграційних прагнень та необхідності адаптації банківського законодавства до європейських стандартів.

Встановлено, що створення Європейського банківського союзу суттєво посилило стабільність банківської системи ЄС через впровадження єдиних стандартів нагляду та регулювання. Визначено, що подвійний мандат ЄЦБ як компетентного та уповноваженого органу забезпечує ефективний механізм банківського нагляду, який поєднує централізоване управління з локальною експертизою. Доведено важливість механізму тісної співпраці для країн поза межами євросони, що створює можливості для гармонізації банківського нагляду в масштабах усього ЄС та має особливе значення для України в контексті її європейської інтеграції.

Визначено, що ЄЦБ має широкі повноваження щодо проведення наглядових заходів, включаючи право вимагати інформацію, проводити загальні розслідування та здійснювати виїзні інспекції.

Зосереджено увагу на правових засадах діяльності ЄЦБ як наглядового органу, включаючи обсяг його повноважень та механізми їх реалізації. Проаналізовано особливості застереження про виняткову мету призначення та його роль у запобіганні регуляторним конфліктам. Розглянуто практичні аспекти здійснення банківського нагляду, включаючи проведення розслідувань, інспекцій та перевірок документації кредитних установ.

Ключові слова: Європейський банківський союз, банківський надгляд, Європейський центральний банк, євроінтеграція, фінансова стабільність.

Patskan V.V.

European Banking Union: the importance of a single supervisory mechanism in the context of Ukraine's European integration aspirations.

This article is devoted to the analysis of the structure and functioning of the European Banking Union, in particular the Single Supervisory Mechanism under the leadership of the European Central Bank. The paper examines the legal framework and practical aspects of banking supervision in the EU, the mechanisms of cooperation between the ECB and national competent authorities, as well as the possibilities of extending supervisory powers to countries outside the eurozone. Particular attention is paid to the significance of the experience of the EU Banking Union for Ukraine in the context of its European integration aspirations and the need to adapt banking legislation to European standards.

It is established that the creation of the European Banking Union has significantly strengthened the stability of the EU banking system through the introduction of uniform standards of supervision and regulation. It is determined that the dual mandate of the ECB as a competent and authorized body provides an effective mechanism of banking supervision, which combines centralized management with local expertise. The importance of a mechanism of close cooperation for countries outside the eurozone is proven, which creates opportunities for harmonization of banking supervision across the EU and is of particular importance for Ukraine in the context of its European integration.

It is determined that the ECB has broad powers to carry out supervisory activities, including the right to request information, conduct general investigations and carry out on-site inspections.

The focus is on the legal framework of the ECB's activities as a supervisory authority, including the scope of

its powers and the mechanisms for their implementation. The features of the reservation on the exclusive purpose of the appointment and its role in preventing regulatory conflicts are analyzed. The practical aspects of the implementation of banking supervision are considered, including the conduct of investigations, inspections and checks of documentation of credit institutions.

Keywords: *European Banking Union, banking supervision, European Central Bank, European integration, financial stability.*

Постановка проблеми. 29 червня 2012 року глави держав і урядів єврозони вирішили створити Європейський банківський союз. Європейський банківський нагляд, створений у рамках Європейського центрального банку (ЄЦБ), є одним із важливих елементів, іншими є європейські банківські санкції та європейське страхування депозитів. Європейський банківський нагляд почав повноцінно працювати 4 листопада 2014 року. Створення такого механізму стало важливим кроком у зміцненні стабільності банківської системи ЄС. Єдиний наглядовий механізм забезпечує послідовний підхід до банківського нагляду, що підвищує довіру до банківської системи та зменшує фрагментацію фінансового ринку. Він також сприяє кращому управлінню ризиками та більш ефективному розподілу капіталу в межах банківського сектору ЄС.

У контексті зовнішньополітичного курсу України на євроінтеграцію, дане дослідження спрямоване на вирішення наступних **завдань**: дослідження концептуальних засад формування Банківського союзу ЄС, визначення його цільового призначення, аналіз основних структурних елементів його архітектури, а також розробка науково-практичних рекомендацій (*de lege ferenda*) щодо удосконалення правового регулювання банківських відносин в Україні в світлі адаптації національного законодавства до *acquis communautaire*.

Теоретичним підґрунтям дослідження слугували праці провідних вітчизняних та європейських науковців-правників, зокрема М. Сідака, Л. Драгоміра, В. Бабіша, Е. Ферана, Е. Гайніша та інших, які здійснили ґрунтовний аналіз організаційно-правових засад функціонування Банківського союзу ЄС та діяльності кредитних установ в межах європейського правового простору.

Виклад основного матеріалу дослідження. Європейський банківський нагляд (також відомий як Єдиний наглядовий механізм, або SSM) багато в чому є наріжним каменем Європейського банківського союзу, який, мабуть, є найамбітнішим європейським проектом структурної реформи за останні десять років [1, с. 12]. 29 червня 2012 року було зроблено перше рішуче політичне оголошення про започаткування банківського союзу. За словами президента Європейського центрального банку Маріо Драгі того ж дня, це стало «корінем, який нам потрібен», щоб запустити прямі грошові операції ЄЦБ (ОМТ) запрограмувати та завершити найбільш хаотичний етап кризи єврозони.

15 жовтня 2013 року введення в дію Регламенту SSM (Регламент Ради (ЄС) № 1024/2013), одногосно прийнятого всіма державами-членами ЄС, включаючи ті, що не входять до зони євро, вперше закріпило бачення банківського союзу в ЄС. законодавство, а потім Регламент Єдиного механізму врегулювання (SRM) ((ЄС) № 806/2014) від 15 липня 2014 рік [2].

Європейський банківський нагляд був логічним першим кроком для банківського союзу, оскільки ключові зацікавлені сторони, не в останню чергу уряд Німеччини, бачили нейтральну та центральну точку нагляду за всіма банками в системі як передумову для будь-яких подальших кроків, які можуть включати розподіл фінансових ризиків. Таким чином, можливо, було неминучим те, що друге велике політичне оголошення від 29 червня 2012 року щодо можливості прямої рекапіталізації банків за допомогою Європейського стабілізаційного механізму (ESM) було поставлено в залежність від першого та сформульовано як можливе лише «коли ефективна рекапіталізація банків встановлено єдиний механізм нагляду» [3]. У той час як перспективи прямої рекапіталізації ESM згодом були зведені до точки майже безглуздої, а акцент було зміщено на правила резервного фінансування, щоб мінімізувати державні витрати майбутніх банківських криз, залишається доречним розглядати ефективний європейський банківський нагляд як ключ до відкриття інших досягнень до більш повного банківського союзу, в тому числі в контексті поточних дебатів щодо пропозиції Європейської Комісії щодо Європейського страхування депозитів Схема (EDIS) [4].

Аргументи на користь переходу банківської політики на європейський рівень почалася задовго до кризи в євзоні [5]. Однак саме ця криза, а саме те, що зараз широко відоме як порочне коло «банк-суверен», змусило лідерів єврозони спільно прийняти рішення про створення банківського союзу наприкінці червня 2012 року [6, с. 6].

Це неминуче тягне за собою значний розподіл ризиків, хоча й неявний, оскільки системні банківські кризи можуть статися, і уряди не можуть залишити їх без уваги. Для стримування морального ризику необхідною умовою такого розподілу ризиків є організація банківського нагляду на рівні єврозони.

Пропозиція Європейської комісії щодо регламенту SSM була опублікована 12 вересня 2012 року, менш ніж через три місяці після початкового політичного імпульсу в кінці червня. Він був прийнятий Радою 13 грудня 2012 року і, після деякої зупинки в Європейському парламенті та трилового процесу, нарешті введений в дію 15 жовтня 2013 року.

Невдовзі після цього розпочався банківський нагляд ЄЦБ з інтенсивним набором персоналу протягом 2014 року та одночасною роботою над комплексною оцінкою 130 банківських груп у євроні, включаючи перевірку якості активів (AQR) і стрес-тест. Результати цієї оцінки були опубліковані 26 жовтня 2014 року, за кілька днів до того, як 4 листопада ЄЦБ перебрав на себе свої наглядові повноваження [7, с. 29].

Комплексна оцінка 2014 року призвела до скоригування активів розглянутих банків у бік зменшення на 48 мільярдів євро, або 2,2 відсотка їхніх активів на той час. Сума їхніх непрацюючих кредитів (NPE) була збільшена на 136 мільярдів євро, оскільки визначення NPE були гармонізовані. Оцінка виявила дефіцит капіталу для 25 банків станом на кінець 2013 року на загальну суму 25 мільярдів євро. В абсолютному вираженні Італія з 9,7 млрд євро та Греція з 8,7 млрд євро мали найбільший дефіцит капіталу. У відсотковому відношенні активів, зважених за ризиком, країнами з найбільшою нестачею капіталу були Кіпр (6 відсотків), Греція (4 відсотки), Португалія та Італія (по 1 відсотку).

Відповідно до Регламенту SSM, ЄЦБ є єдиним органом ліцензування для всіх банків у євроні; він також має виключні повноваження затверджувати зміни власності та нове керівництво. ЄЦБ забезпечує дотримання наглядових законів і правил, які значною мірою гармонізовані на рівні ЄС і відомі як «єдиний звід правил». Єдиний нормативний документ, серед іншого, визначає вимоги до капіталу та ліквідності банків.

Відповідне законодавство ЄС включає Регламент про вимоги до капіталу (CRR, (EU) № 575/2013) і чотири послідовні Директиви щодо вимог до капіталу (CRD), остання з яких була прийнята в 2013 році (2013/36/EU).

Так, відповідно до Регламенту ЄЦБ, на Банк покладені конкретні завдання щодо політики, пов'язаної з пруденційним надглядом за кредитними установами, з метою сприяння безпеці та надійності кредитних установ та стабільності фінансової системи в межах Союзу та кожної держави-члена, з повною врахуванням і обов'язок дбати про єдність і цілісність внутрішнього ринку на основі рівного ставлення до кредитних установ з метою запобігання регулятивному арбітражу [8].

Зазначається, що одним з ключових напрямків діяльності ЄЦБ є його співпраця з ЕВА, ESMA, EIOPA (Європейське банківське управління, Європейське управління цінних паперів і ринків і Європейське управління страхування та професійних пенсій відповідно) та Європейською радою системних ризиків (ESRB), а також іншими органами, які є частиною Європейської системи фінансового нагляду, які забезпечують належний рівень регулювання та нагляду в Союзі.

ЄЦБ також бере участь у Наглядній раді Європейського банківського управління та у разі необхідності ЄЦБ укладає меморандуми про взаєморозуміння з компетентними органами держав-членів, відповідальними за ринки фінансових інструментів. Такі меморандуми надаються Європейському Парламенту, Раді та компетентним органам усіх держав-членів.

Відповідно до положень Регламенту ЄЦБ тісно співпрацює з будь-яким механізмом державної фінансової допомоги, включаючи Європейський фонд фінансової стабільності (EFSF), зокрема, якщо такий механізм надав або може надати пряму або непряму фінансову допомогу кредитній установі.

У рамках статті 6 ЄЦБ має виключну компетенцію виконувати, з метою пруденційного нагляду, низку завдань по відношенню до всіх кредитних установ, заснованих у державах-учасниках.

Так, ЄЦБ уповноважений надавати дозвіл кредитним установам і відкликати повноваження кредитних установ відповідно. Ці повноваження, як зазначено в статті 14, дозволяють ЄЦБ контролювати входження в банківський сектор, оцінюючи, чи відповідають потенційні кредитні установи необхідним нормативним вимогам і пруденційним стандартам. Процес авторизації передбачає комплексну оцінку різних факторів, включаючи достатність капіталу, системи управління ризиками та структури управління кредитними установами. ЄЦБ може відкликати дозволи, якщо установи не дотримуються нормативних вимог або створюють ризики для фінансової стабільності. Ці наглядові повноваження мають вирішальне значення для підтримки цілісності та стабільності європейської банківської системи, гарантуючи, що в рамках валютного союзу працюють лише кваліфіковані установи.

Повноваження ЄЦБ щодо оцінки повідомлень про придбання та відчуження істотних пакетів акцій є критично важливою наглядовою функцією для підтримки стабільності банківського сектора. Це повноваження дозволяє ЄЦБ оцінювати та затверджувати зміни у структурі власності кредитних установ,

коли вони досягають певних порогових значень, визначених як кваліфіковані пакети акцій. Процес оцінки включає аналіз придатності потенційних покупців, у тому числі їхню фінансову надійність, стратегічні плани та потенційний вплив на пруденційне управління установи. Однак ці повноваження виключають сценарії, пов'язані з процедурами врегулювання банків, де перевагу можуть мати інші нормативні рамки та повноваження. Критерії оцінки створені для того, щоб гарантувати, що зміни в структурах власності не ставлять під загрозу надійне та розумне управління кредитними установами та не створюють ризиків для фінансової стабільності. Ці наглядові повноваження здійснюються відповідно до статті 15, яка встановлює конкретні процедури та вимоги до процесу оцінювання.

Повноваження ЄЦБ щодо забезпечення дотримання пруденційних вимог охоплюють кілька важливих сфер банківського нагляду, зосереджуючись на підтримці стабільності та стійкості кредитних установ. Вимоги до власного капіталу становлять фундаментальний аспект, який зобов'язує банки підтримувати адекватний рівень капіталу відносно їхніх активів, зважених за ризиком, таким чином забезпечуючи їх здатність покривати потенційні збитки. У контексті сек'юритизації ЄЦБ контролює процес, за допомогою якого банки перетворюють неліквідні активи в придатні для продажу цінні папери, забезпечуючи дотримання вимог щодо утримання ризиків і зобов'язань щодо прозорості. Великі ліміти ризику контролюються, щоб запобігти надмірній концентрації ризику для окремих контрагентів або груп пов'язаних контрагентів, сприяючи диверсифікації портфелів банків. Нагляд за ліквідністю зосереджується на тому, щоб банки підтримували достатню кількість високоякісних ліквідних активів для виконання короткострокових зобов'язань, особливо під час стресових сценаріїв. Вимоги до коефіцієнта левериджу доповнюють вимоги до капіталу, що базуються на оцінці ризику, забезпечуючи незважену міру достатності капіталу банку. Зобов'язання щодо звітності та публічного розкриття інформації забезпечують прозорість у банківському секторі, дозволяючи учасникам ринку та наглядовим органам ефективно оцінювати фінансовий стан установ та практику управління ризиками.

ЄЦД також наділений повноваженнями проводити наглядові перевірки, у тому числі, де це доцільно, у координації з ЕВА, стрес-тести та їх можливу публікацію, щоб визначити, чи механізми, стратегії, процеси та механізми, запроваджені кредитними установами, і власні кошти, що знаходяться в цих установах, забезпечують раціональне управління та покриття їхніх ризиків, а також на підставі такого наглядового перегляду встановлювати кредитним установам особливі додаткові вимоги до власних коштів, спеціальні вимоги до публікації, особливі вимоги щодо ліквідності та інші заходи, якщо це спеціально надано компетентним органам відповідне право Союзу

До повноважень ЄЦБ належить і здійснення нагляду на консолідованій основі за материнськими установами кредитних установ, заснованих в одній із держав-учасниць, у тому числі над фінансовими холдинговими компаніями та змішаними фінансовими холдинговими компаніями, а також брати участь у нагляді на консолідованій основі, включаючи колегії наглядових органів без шкоди на участь національних компетентних органів у цих коледжах як спостерігачів по відношенню до батьків, які не проживають в одній із держав-членів-учасниць;

Роль ЄЦБ у додатковому нагляді за фінансовими конгломератами є складною наглядовою функцією, яка виходить за межі традиційного банківського нагляду й охоплює ширші структури фінансових груп. Призначаючись координатором, ЄЦБ бере на себе відповідальність за нагляд за консолідованим фінансовим становищем конгломератів, особливо зосереджуючись на достатності капіталу на рівні групи, щоб запобігти багаторазовому використанню капіталу в різних фінансових секторах. Ця наглядова функція передбачає моніторинг внутрішньогрупових транзакцій, концентрації ризиків і механізмів внутрішнього контролю всередині фінансових конгломератів, щоб переконатися, що вони не становлять системних ризиків для фінансової стабільності. Призначення ЄЦБ координатором відповідає конкретним критеріям, викладеним у законодавстві ЄС, враховуючи такі фактори, як відносна важливість різних організацій фінансового сектора в конгломераті та їх географічний розподіл між державами-членами. У цій якості ЄЦБ координує роботу з іншими відповідними наглядовими органами для забезпечення комплексного нагляду за фінансовими конгломератами, сприяння обміну інформацією та сприяння конвергенції нагляду в різних фінансових секторах.

Крім того, до наглядових обов'язків ЄЦБ входить нагляд за планами відновлення, розробленими кредитними установами, які служать стратегічною основою для вирішення потенційних сценаріїв фінансової кризи. Діючи як консолідуєчий наглядовий орган для банківських груп, ЄЦБ має повноваження впроваджувати заходи раннього втручання, якщо установа не відповідає пруденційним вимогам або демонструє ознаки потенційної невідповідності. Ці повноваження на раннє втручання дозволяють ЄЦБ ви-

магати від установ впровадження конкретних заходів, таких як зміни бізнес-стратегій, механізмів управління або операційних структур, щоб запобігти подальшому погіршенню їхнього фінансового становища. ЄЦБ може вимагати проведення структурних змін у кредитних установах, якщо це необхідно для запобігання фінансовому стресу чи банкрутству, хоча ці повноваження суворо обмежені випадками, чітко визначеними законодавством Союзу для компетентних органів. Важливо, що хоча ЄЦБ може вимагати профілактичних структурних змін, його повноваження прямо виключають повноваження щодо врегулювання, які залишаються під юрисдикцією призначених органів урегулювання. Це забезпечує чітке розмежування між наглядовими діями, спрямованими на запобігання фінансовим труднощам, і заходами з урегулювання, які вживаються, коли установа стає нежиттєздатною.

Повертаючись до ролі ЄЦБ у SSM, то важливо зазначити, що Єдиний наглядовий механізм (SSM) є фундаментальною опорою європейського банківського нагляду, встановлюючи складну взаємодію між Європейським центральним банком і національними компетентними органами (NCA).

У цій структурі ЄЦБ бере на себе роль центрального координатора, який несе основну відповідальність за забезпечення ефективної роботи SSM і підтримання узгодженості наглядової практики в країнах-учасниках.

Принцип добросовісної співпраці між ЄЦБ і НКО проявляється через структурований діалог, спільні наглядові команди та узгоджені процедури, сприяючи єдиному підходу до банківського нагляду.

Зобов'язання обмінюватися інформацією створює комплексну наглядову мережу, що дозволяє в режимі реального часу обмінюватися відповідними даними, результатами нагляду та виникаючими ризиками між усіма залученими органами.

Ця спільна структура врівноважує централізований європейський нагляд із місцевим досвідом, використовуючи близькість НКО до підконтрольних установ, одночасно забезпечуючи однакове застосування стандартів нагляду в усьому банківському союзі.

Наглядові повноваження ЄЦБ поширюються за межі єврозони завдяки тісній співпраці з державами-членами поза євросоюзом, встановлюючи основу для комплексного банківського нагляду в ширшому Європейському Союзі. Це положення дозволяє ЄЦБ виконувати завдання нагляду за кредитними установами в державах-членах, які не входять до єврозони, за умови укладення офіційних угод про співпрацю між ЄЦБ та відповідними національними компетентними органами.

За допомогою цього механізму ЄЦБ може видавати обов'язкові інструкції національним компетентним органам і призначеним органам у державах-членах, які не входять до євро, забезпечуючи послідовне застосування стандартів нагляду за межами єврозони. Ця домовленість суттєво розширює можливості нагляду ЄЦБ, дозволяючи гармонізувати банківський нагляд, поважаючи монетарний суверенітет держав-членів, які не є членами євро, через структуровану систему співпраці, а не прямий нагляд.

Цей спільний підхід сприяє нормативному зближенню в банківському секторі ЄС, сприяючи фінансовій стабільності та послідовній наглядовій практиці, одночасно визнаючи окремий статус держав-членів за межами валютного союзу.

Призначення ЄЦБ як компетентного органу та уповноваженого органу в державах-учасниках є фундаментальною правовою основою для його наглядового мандату, надаючи йому повні повноваження щодо нагляду в рамках європейської банківської системи.

Це подвійне призначення наділяє ЄЦБ широкими наглядовими та розслідувальними можливостями, дозволяючи йому проводити ретельні оцінки, інспекції на місці та перевірку документів кредитних установ під його юрисдикцією.

Обсяг цих повноважень конкретно пов'язаний із завданнями, викладеними в статтях 4(1), 4(2) і 5(2) Регламенту ЄЦБ, гарантуючи, що повноваження ЄЦБ залишаються зосередженими на його основних наглядових обов'язках, зберігаючи при цьому чіткі межі юрисдикції. Ця правова база встановлює повноваження ЄЦБ запитувати інформацію, проводити розслідування та впроваджувати наглядові заходи, створюючи надійний механізм для забезпечення дотримання пруденційних вимог і підтримки фінансової стабільності.

Застереження про виняткову мету призначення підкреслює цілеспрямований характер цих повноважень, запобігаючи потенційним конфліктам з іншими регуляторними функціями, одночасно забезпечуючи, що ЄЦБ володіє достатніми повноваженнями для ефективного виконання свого наглядового мандату.

Висновки. Європейський банківський союз, створений у 2012 році, став важливим кроком у розвитку європейської фінансової інтеграції. Єдиний наглядовий механізм (SSM) під керівництвом ЄЦБ забезпечує ефективний та уніфікований підхід до банківського нагляду в євросоні. Структура співпраці між ЄЦБ

та національними компетентними органами створює збалансовану систему, що поєднає централізований європейський нагляд із локальною експертизою. Важливим аспектом є можливість поширення наглядових повноважень ЄЦБ за межі єврозони через механізм тісної співпраці, що сприяє гармонізації банківського нагляду в усьому ЄС. Подвійне призначення ЄЦБ як компетентного та уповноваженого органу забезпечує широкі наглядові та розслідувальні можливості, необхідні для ефективного виконання його мандату. Чітке розмежування повноважень та цільове призначення наглядових функцій ЄЦБ створюють надійну основу для забезпечення фінансової стабільності та уніфікованої наглядової практики в європейському банківському секторі. Для України, яка прагне до євроінтеграції, вивчення та адаптація досвіду функціонування Банківського союзу ЄС є важливим кроком у процесі гармонізації банківського законодавства та практики з європейськими стандартами.

Список використаних джерел

1. Véron N. Europe's radical banking union. Bruegel essay and lecture series, 2015. 64 p.
2. Regulation (EU) No 806/2014 of the European Parliament and of the Council of 15 July 2014 establishing uniform rules and a uniform procedure for the resolution of credit institutions and certain investment firms in the framework of a Single Resolution Mechanism and a Single Resolution Fund. URL: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj> (дата звернення: 10.11.2024).
3. Euro Area Summit Statement. *Council of the European Union*. 2012. URL: <https://www.bundesregierung.de/resource/blob/2065474/605684/c82be89facfb1ddd60c5a3fe41bb5f2/2012-06-29-eu-gipfelerklaerung-englisch-data.pdf?download=1> (дата звернення: 10.11.2024).
4. A stronger Banking Union: New measures to reinforce deposit protection and further reduce banking risks. *European Commission - Press release*. 2015. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/api/files/document/print/en/ip_15_6152/IP_15_6152_EN.pdf (дата звернення: 12.11.2024).
5. Schoenmaker, D. Banking Supervision and Lender of Last Resort in EMU. *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework*. / M. Andenas, L. Gormley, C. Hadjiemmanuil and I. Harden (eds). Kluwer International, London, 1997. (дата звернення: 12.11.2024).
6. Pisani-Ferry J., Sapir A., Véron N., Wolff G. What kind of European Banking Union? Policy Contribution 2012/12, Bruegel, 12 p.
7. ECB Annual Report on supervisory activities 2015. European Central Bank, Frankfurt, 2016. URL: <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/other-publications/annual-report/pdf/ssm.ar2015.en.pdf> (дата звернення: 12.11.2024).
8. Council Regulation (EU) No 1024/2013 of 15 October 2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions. URL: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj> (дата звернення: 12.11.2024).

References

1. Véron, N. (2015). *Europe's radical banking union*. Bruegel essay and lecture series [in English].
2. *Regulation (EU) No 806/2014 of the European Parliament and of the Council of 15 July 2014 establishing uniform rules and a uniform procedure for the resolution of credit institutions and certain investment firms in the framework of a Single Resolution Mechanism and a Single Resolution Fund*. URL: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj> [in English].
3. *Euro Area Summit Statement. Council of the European Union*. 2012. Retrieved from <https://www.bundesregierung.de/resource/blob/2065474/605684/c82be89facfb1ddd60c5a3fe41bb5f2/2012-06-29-eu-gipfelerklaerung-englisch-data.pdf?download=1> [in English].
4. A stronger Banking Union: New measures to reinforce deposit protection and further reduce banking risks (2015). *European Commission - Press release*. Retrieved from https://ec.europa.eu/commission/presscorner/api/files/document/print/en/ip_15_6152/IP_15_6152_EN.pdf [in English].
5. Schoenmaker, D. (1997). Banking Supervision and Lender of Last Resort in EMU. *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework*. / M. Andenas, L. Gormley, C. Hadjiemmanuil and I. Harden (eds). Kluwer International, London [in English].
6. Pisani-Ferry, J., Sapir, A., Véron N., Wolff G. *What kind of European Banking Union? Policy Contribution 2012/12*, Bruegel [in English].

7. *ECB Annual Report on supervisory activities 2015*. European Central Bank, Frankfurt, 2016. Retrieved from <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/other-publications/annual-report/pdf/ssm.ar2015.en.pdf> [in English].
8. *Council Regulation (EU) No 1024/2013 of 15 October 2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions*. Retrieved from <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj> [in English].

Стаття надійшла до редакції 02.12.2024